

sen, for ellers kan man ikke nå fra det ene møde til det andet osv. Det betyder rent faktisk, at det, at man deltager i det offentlige liv, stiller nogle ekstra krav til tøj og til alt muligt andet.

Derfor synes jeg, at det var en meget god idé, hr. Bent Bøgsted kom med, nemlig at få set på, hvad det egentlig er for regler, som man Indenrigsministeriets regelgrundlag lægger frem for kommunalpolitikere. Er der lighed dér?

Som fru Elisabeth Geday sagde: Lad os prøve at få et overblik over, hvad det i virkeligheden er for forskellige typer muligheder, man har, når man er på overførselsindkomst. Hvad kan man, hvilke rettigheder har man for at trække noget fra osv.?

Det, jeg er overbevist om, er, at der måske kun er en lille håndfuld kontanthjælpsmodtagere blandt de danske kommunalpolitikere. Det er i hvert fald ikke ret meget mere. Grunden til, at jeg rejser det, er jo ikke, at jeg vil læse statskassen eller kommunekassen. Det er, fordi jeg vil gøre opmærksom på, at der altså er nogle, som i en periode af deres politiske liv er på kontanthjælp, og dem synes vi skal have mulighed for at få kompensation svarende til, hvad de, der i øvrigt måtte være på overførselsindkomst, får.

Kl. 19.40

Vi tager snakken i Arbejdsmarkedsudvalget, og så ser vi, hvor langt vi kan komme, men i det mindste tak for, at alle medlemmerne af de forskellige partier plus ministeren var til stede.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, bekræfter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 116:

Forslag til folketingsbeslutning om tillæg til den nedsatte kontanthjælp til unge under 25 år med psykiske lidelser.

Af Thomas Adelskov (S), Elisabeth Geday (RV), Anne Baastrup (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL). (Fremsat 5/4 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er en velkendt problemstilling, som forslagsstillerne her bringer frem med dette beslutningsforslag om tillæg i kontanthjælpssatsen til unge under 25 år med en psykisk lidelse. Vi har ved flere lejligheder drøftet, hvordan vi bedst hjælper denne gruppe unge. Det skete bl.a. på samrådet med socialministeren og mig den 8. februar i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, og problemstillingen blev også berørt ved det åbne samråd i Arbejdsmarkedsudvalget den 15. marts 2006, hvor både statsministeren og jeg var indkaldt.

Jeg har ikke ændret holdning til, hvordan vi griber denne problemstilling an. Med fare for at blive beskyldt for, at jeg gentager mig selv, vil jeg endnu en gang slå fast, at regeringen fortsat er af den opfattelse, at de problemer, som unge psykisk syge har, ikke løses ved at give dem en højere ydelse.

Regeringen tager de unge psykisk syges problemer meget alvorligt, men vi finder i modsætning til forslagsstillerne, at det i langt højere grad handler om at give disse unge mennesker nogle behandlings- og beskæftigelsesrettede tilbud, der er målrettet deres særlige behov, tilbud med fremadrettet perspektiv, så målet er et liv med arbejde, kolleger og et socialt fællesskab.

Jeg vil gerne gentage fra tidligere, at arbejde er normen og en vigtig del af de fleste menneskers identitet, og det mener jeg også gælder de psykisk syge. Derfor løser vi ikke de problemer, som de psykisk syge har, ved at øge det generelle forsørgelsesniveau.

Regeringen lancerede den nye beskæftigelsesstrategi for sindslidende og andre udsatte grupper »Nye veje til arbejde«. Vi har med denne strategi fokuseret på sindslidende og andre